

in pa neštnevilne umetnine. Cesarica pa je sama izplačala mnogo dolgov, katere je imela od pokojnika zahtevati državna blagajnica, češ, da je imel knez mnogo potrebščin, in da je večkrat trošil sam svoj denar za državne potrebe.

Katarina je tudi o Potemkinovi smrti izdala svečano pismo, v katerem so se navedla zaporedoma vsa njegova podjetja. To pismo se je shranilo v cerkvi v Hersonu, kjer je bilo tudi ukazano postaviti mramoren spomenik knezu Tavriškemu.

Truplo pokojnega kneza so odpeljali iz stepe v Jaše, odkoder so ga po svečanih mrtvaških obredih odpravili v Herson. Tukaj so ga položili v rakev cerkve sv. Katarine. Na mestu, kjer je umrl Potemkin, so postavili kesneje spomenik.

Toda kakor je bilo v usodi mogočnega kneza vse nenavadno, tako se je tudi zgodilo, da je bil tudi njegov spomenik v Hersonu v cerkvi sv. Katarine pokončan, a rakev zasuta z zemljo. Odeško društvo za zgodovino in starine je preiskalo leta 1873. grob Potemkinov. Našli so v gomili skrinjico, v kateri je ležala knezova črepinja; na zatilku so se videle vitice temnorjavih las; razen tega je bilo še nekoliko drugih kosti. V rakvi so dobili tudi še ostankov lesene in svinčene krste ter tri od biti sešite zvezde reda Andrejevega, Vladimirjevega in Jurjevega. To je bilo vse, kar je ostalo od mogočnega kneza, ki je nekđaj očaroval svet s svojo razkošjo in sijajnostjo! — Ne pozabimo še povedati, da so Potemkinu v Hersonu, ki ga je utemeljil on sam, povzdignili leta 1836. spomenik z javnimi doneski iz vse Rusije.

Izdajavec.

Devzdržno me vabi tvoj duh in tvoj cvet . . .

Oh, naj te utrgam, cvetica prekrasna!
Na prsih gojil bom in nosil tvoj cvet,
Skušnjava ti sladka, skušnjava opasna!

A ti se umičeš, dekle, pred menoj!
Kaj gledaš me ostro — tako porogljivo? . . .
Ah, zabil na prstan sem ta-le bil svoj,
Ki veže doma me na staro koprivo . . .

Márica II.

